

te werken, zoals in vroegere jaren dikwijls moest gebeuren, hebben we tegenwoordig een werkteam, bestaande uit de medische staf, de psycholoog, de paedagogische staf en de sociaal werkster, waarbij ook de administratieve economische kant vertegenwoordigd is, in de persoon van de administrateur, omdat vele van de vraagstukken die met onze kinderen samenhangen, ook financieel dienen te worden geregeld. Bij het nauwkeurige onderzoek van vele van onze debielen blijkt, dat hier vaak sprake is van een z.g. schijn-debiliteit, waaronder we zouden kunnen verstaan, dat het kind weliswaar als een debiel reageert, maar dat z'n mogelijkheden veel groter zijn. Het komt er nu maar op aan de mogelijkheden tot volle ontplooiing te brengen, en de remmende omstandigheden uit te schakelen. Lukt dit, zoals in vele gevallen is voorgekomen, dan trachten we deze kinderen via de aan onze inrichting verbonden gezinnen weer in het vrije maatschappelijke leven terug te plaatsen. Deze gezinnen worden door de sociale werkster gezocht en regelmatig bezocht, zowel ter contrôle van de patiënten als ook om na te gaan of zich geen moeilijkheden voordoen. Vanaf de opzet, nu ongeveer 5 jaar geleden, tot heden heeft deze gezinsverpleging zich in een niet al te snel tempo toch regelmatig ontwikkeld. Thans hebben we een veertigtal jongens en meisjes op verschillende plaatsen in ons land, merendeels in de provincie Zuid-Holland, geplaatst. Voor sommige van onze kinderen blijkt het nodig dat zij betrekkelijk ver van de plaats van inwoning hunner ouders worden geplaatst. Ik denk hierbij aan de uiterst nadelige invloed, die een sterk „neurotisch” milieu op de kinderen uitoefent. Vandaar dat wij ook op zoek zijn naar verder afgelegen gezinnen. Uit de aard der zaak wordt er dan door ons gezorgd voor passende arbeid en waar het veelal jonge opgroeienden betreft, ook voor de mogelijkheid van enige verdere ontwikkeling, bijv. in de vorm van de avondambachtsschool.

De selectie van de groepen patiënten in onze stichting demonstreert zich naar buiten ook zeer duidelijk in het grote aantal gebouwen en ook in de vorm van de gebouwen. Een stelregel, die mijn voorganger hier in de praktijk heeft weten te brengen en die we met grote dankbaarheid ook thans nog huldigen is, dat het gebouw geschikt moet zijn voor de soort patiënten die er wordt verpleegd. Op zichzelf lijkt dit wel heel vanzelfsprekend, maar toch zijn er inrichtingen, ja worden er zelfs nieuwe gebouwd, waar met dit principe niet voldoende rekening wordt gehouden. In onze stichting is dit principe wel heel sterk doorgevoerd, en wanneer U de gelegenheid heeft ons gebouwencomplex te bezichtigen, zal het U opvallen, dat daarbij wel enkele sterke